

moribus. Apoi se occupâ cu organisarea statului și cu reformarea calendariului care se încurcasse prin intercalările arbitrarie ale pontificilor: ellū adausse la Februariū luna intercalariă cea ordinariă Mercedoniū, de 23 de ȳille, și încă două lună intetcałarie estraordinarie, de 67 de ȳille împreună, intre Nouembre, și Decembre, asià încâtū annulū R. 7C7 numerâ preste totū 445 de ȳille, și regulâ ca de aci înaainte annulū solariū se numere 365 de ȳille, adăugêndū la fiă-care 4 anni una ȳilă intercalariă, intre 23 și 24 Februariū (*dies bissexturnus, annus bisextilis*). Senatulū numi luna lui Quintile (*Quintilis*) în care se născusse Cesare, cu numele dintii selle Juliū (*Julius*).

Cea din urmă expedițiune a lui Cesare fu încontra fiilor lui Pompeiū, Cneu și Sestū, cari după bătalia de la Tapsu, străuseră o armată însemnată în Ispania. Numai eu forte mari sacrificie căstigâ săngerósa victoriă la Munda în Betica, unde cădură 33,000 de Pompeianī. Cneu Pompeiū fu vîndutū în fugă și uccisū, Sestu scăpâ în Ispania merinoptiale de cîtră resăritū. Cesare se întîrse la Roma și celebrâ allū cincelea trimufū. a. R. 708.

XVII.

Mórtea Iní Cesare

Senatulū dede lui Cesare dictatura, censura și titlul de imperatoriū pre yiétiă, consulatul pre 10 anni, dreptul de a dispune asupra puterii armate și a era-riului, și lū numi părintele patriei; inse cea mai mare recunoșință de domniă se espresse în facultatea de a bate monetă cu imaginea sa. Cesare proiectâ planurile de a cullege legile, de a fundă biblioteci, de a întreprinde o expedițiune împotriva Partilor spre a resbună perderea lui Crassū. În trecerea sa cîtră Asia,